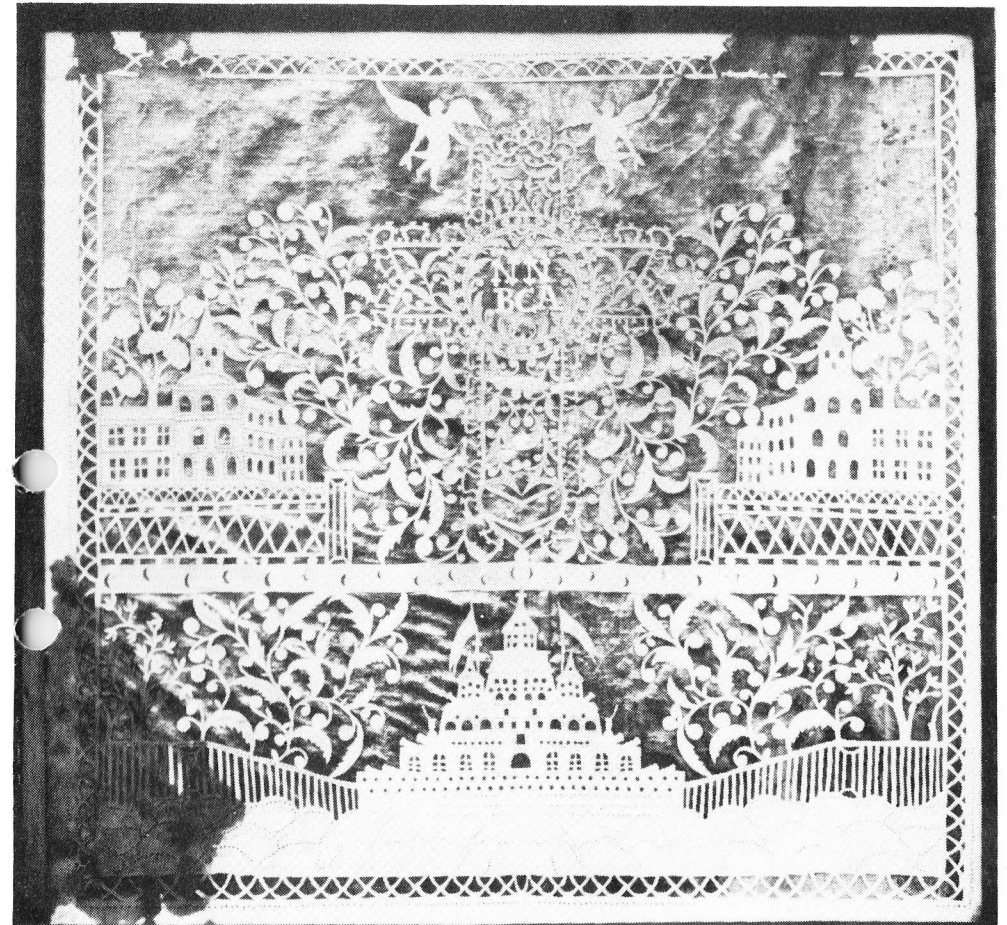

KÅRÖD- HEDE

Pris 30:-

Bladet Nr 2:1988

Organ för släktföreningen Kåröd-Hede, Myckleby, Orust.

Ordförandes spalt

Kära medlemmar!

Ja så har Ni nu nr. 2 av Kåröd Hede-bladet i Er hand.

Vi kan väl vara eniga om, att vi hade ett lyckat årsmöte i år, och att vi dessförinnan hade haft en intressant och trevlig stund hos Hakstens på Houg, för vilken vi äro vårt värddpar stort tack skyldiga.

Vår redaktionskommitte har försökt att ånyo samla ihop några bidrag, vilka vi hoppas kan vara av intresse för Er alla.

I förhoppning om detta och med vädjan om bidrag till nästa utgåva, ber jag att få önska Er alla en God och fridfull Jul samt ett Gott och framgångsrikt nytt år 1989.

Olle Bengtson
Ordförande

Omslaget:
Niklas Nilsson och
Britta Charlotta Andersdotter
bröllopstavla 27/2 1840.

Adresser

Styrelsen Kåröd-Hede

Ordf. Olle Bengtsson
Kolhättan pl. 13836
444 96 Ödsmål
Tel: a 031-614500
b 0303-73021

V.Ordf Gunnar Josefsson
Kåröd Stillingsön 6601
440 92 Svanesund
Tel: 0304-43040

Sekr Gert Johnard
Ulvesund pl 31205
459 00 Ljungskile
Tel: 0522-20181

Kassör Torbjörn Eliasson
Nordenskiöldsgatan 20
413 09 Göteborg
Tel: a 031-406038
b 031-126918

KÅRÖD-HEDE-Bladet. utges av Släktföreningen Kåröd-Hede, Myckleby, Orust.
Redaktör: Bengt Johnard
Annonser: Olov Olovson
Tel: 031-45 34 12, 61 45 00
Ekonomi: Torbjörn Eliasson.
Tel: 031-12 69 18, 40 60 38.
Adress: C/o Eliasson.
Nordenskiöldsgatan 20,
413 09 Göteborg
Prenumeration 60:-/år.
Pg: 94 26 14 - 9
Org.nr: 652005-1498

Niklas Nilsson i Kungälv

N. Nilsson
18te 69.

Det är något mer än 100 år sedan Niklas Nilsson dog. Genom muntlig tradition vet vi just ingenting om honom, men när man läser i kyrkböcker och en del efterlämnade papper får man ändå en bild av en driftig och förtänksam man, mån om de sina.

Niklas Nilsson föddes den 31 april 1801 som det åttonde barnet till Nils Rasmusson och hans hustru Inger Olofsdotter Torbjörnsson i Kåröd, Myckleby socken på Orust.

Hur hans första ungdom förflöt vet vi inte, men han säger själv, att han redan i unga år idkat sjöfart på åtskilliga orter, och det blev allt framdeles hans yrke, och att han också hade eget fartyg vitsordar

Charlotta Nilsson
18te 69.

Kungälv's äldste, när han söker borgarskap där 1840. Då hade han redan en tid varit bosatt i fastigheten nr 59 öster om staden, tillhörig kapten Carl A Nordström. Detta hus kom senare att ingå i en stor jordbruksfastighet, som omfattade inte mindre än fem tomter och som längre fram i många år ägdes av fröken Charlotta Leijon. Tomterna har i dag beteckningarna Östra gatan 4,6,8,10 och 12 och det var i nuvarande nr 12 Niklas bodde, och vi hans sentida ättlingar bor i dag i nr 10.

Den 27 februari 1840 firades stort bröllop på Brömsegården på Klöverön vid Marstrand. Då gifte sig Niklas Nilsson med husets dotter, Britta Charlotta Andersson, som då var 24 år. Brudparet gratu-

Borgmästare och Råd

6. SCHE. i Sjö och Skipsstaden Kongelf gör vi
erligt att som hos oss Niklas Nilsson
anbåttit att till Rådsherrars och Bor-
gare här i Staden värda antagen och
Magistraten funnit skäl här till bekrä-
fva, har bemädat Nilsson fått aflägga
följande Ed:

Öfverborg

Minna sig af 1810

Jag, Niklas Nilsson lofas och swär vid
Gud och Hans Heliga Evangelium, att
jag städse vill och skall vara min rättas
Wänning. Den Hörmäktigste Förfste och
Herre Carl XIV Johan, Sveriges,
Norries, Göthes och Wändes Konung, och
samt det kongel. Huset huld och trogen,
likmätigt den stadgade Successions- ord-
ningen, såsom den är 1810, den 26 Septem-
ber, och Örebro gjord och utlaggen är, för
att jag Hans kongel. Majt quagn och be-
sta, deti alla mäta följa och besvärja, huld,
Jag skall och med lif och blod försvara det
konungliga värdet, samt Kihets Stän-
dens fri- och rättigheter, allt efter budet i
den, af kongel. Majt och Kihets Ständes
den 6 Junii 1809, fastställda Regerings-
Form, med de sedermera af Konung och
Kihets Ständes aningne förändringar,

Lif- och
Huld -
Niklas Nilsson
Borgmästare och Rådsherr i Sjö och Skipsstaden Kongelf

lerades med en lång hyllningsvers
"Till Copvardie Capitainen Herr
Niklas Nilsson och Mademoiselle
Britta Charlotta Andersson på dess
Bröllopsdag å Brömsegården den
27 februari 1840".

citerar de två första verserna:

Hwad Fröjd, Hwad Frid, hwad Salighet
Oss synes denna qwäll -
Och Stjernorna, hwad herrlighet
på sitt högblå tjäll
Allt för oss will förklara
Att bland vår glada skara
Lynns twenne lyckliga -

Wår Niklas och Charlotte det är
Som nu förenade
Det ljufwa kärleksbandet bär
ock alltid älskande -
Lust så wäl som smärta
Ha ett och samma hjerta
Ock en och samma själ -

De nygifta bosatte sig i Kungälv i
fastigheten nr 59. Niklas inflytt-
ningsattest har följande lydelse:

"Skepparen Niklas Nilsson, hvilken
afflyttar från nedanstående Socken
och Pastorat till Staden Kongelf är
född d. 31 April 1801, har med
försvarlig Christendomskunskap
förenat Nådemedlens ordentliga
bruk och god fräjd samt städse
gjort sig känd för ett stadgat och
hedrande uppförande, hviulket
härmed intygas.
Myckleby Prästgård
d. 13 April 1840
Johan Andersson P.L."

Således var han skriven i hemsock-
nen fram till sitt giftermål och fick
vid flyttningen ett hedrande
omdöme. Inte mindre hedersamt
var Britta Charlottas inflyttnings-

Borgare Brey med vederbörlig under-
skrift och Stadens Insegel bekräftadt,
Kongelfs Rådhus den 17 Juni 1840

Den Magistratsens wägnar
Jonas Rodem

Årets julklappsbok

Kerstin och
Harry Berg
Kungälv
förr och nu

Kungälv var vid sekelskiftet en sömnig småstadsidyll, som under 1900-talet snabbt och ibland omvälvande utvecklats till en modern stad. En stad i tiden. Boken "Kungälv förr och nu" visar utvecklingen i 200 bilder. Vi kan med hjälp av bilder en gammal och en ny tagen på samma plats, steg för steg följa hur den lilla staden allt snabbare förändras. Man glömmer så snabbt. Hur såg det ut innan grävskoporna ryckte fram?

Boken "Kungälv förr och nu" ger den gamle kungälvssonen en liten nostalgisk påminnelse i ord och bild samtidigt som den nyinflyttade kan se sin stad i ett tidsspektiv.

pris 230:-
Bokia
KUNGÄLVS BOKHANDEL

V. gat. 71 · Tel. 0303-166 72 · Box 173 · 442 22 Kungälv

attest: "Britta Charlotta Andersson på Bremsegården i Lycke socken är född derstädes den 19 Augusti 1816, vigdes den 27 sistledne februari med Skepparen Niklas Nilsson från Allmag i Myckleby Pastorat och flyttar nu med Honom Kongelf med betyg om berömlig Christendomskunskap, ordentlig nattvardsgång, en Christen hedrande vandel och vaccinerade koppor. Hon är för löpande året skattskrifven hos sin fader Joh. Andersson på Bremsegården. Thorsby d 17 mars 1840 Joh. A. Ekman Vicarie Pastor"

Att Niklas fick en duktig maka med en bildning, som vid den tiden var ovanlig för en flicka visar ett par brev, som är skrivna av en före detta guvernant i familjen Andersson, A.F.Bruhn. Hon skriver 1828 och 1829 till Britta Charlotta och hennes broder och uppmanar dem att fortsätta att öva sig flitigt att skriva och räkna, och hon talar om lilla "Lotta" som synnerligen ordningssam och villig att lära sig hushålls-sysslor och sömnad. Ett talande bevis ännu i dag är en tavla som Britta Charlotta sydde 1828, alltså vid 12 års ålder, till sina föräldrar, en tavla omsorgsfullt sydd på siden med applikationer, föreställande en korg med frukt och

blommor och med en text sydd med otroligt små, fina stygn. Texten lyder:

"Föräldrar!! Må lydriad, Tack-samhet och Wördnad blifwa den Frukt för Eder omsorg, jag må gifva.

B.C.Andersson Den 5 Juni 1828" Tavlan är en ovärderlig prydnad på vår vägg och har ännu i dag levande klara färger, och guldtråden, som korgen är broderad med lyser oförminskat efter 160 år.

När de nygifta installerade sig i Kungälv sökte Niklas borgarskap i staden redan den 11 april 1840 i en skrivelse ställd till "Wälloflige Magistraten och respective Herrar Stadens äldste i Kongelf". Han åberopar att han nu bosatt sig i Kungälv och har idkat sjöfart från de yngre åren på åtskilliga orter och att han ämnar fortsätta sitt yrke. Stadens äldste behandlade ärendet 25 april och tillstyrkte, sedan de av prästbetyget inhämtat att "Sökanden är född i Myckelby Pastorat å Oroust år 1801, samt är känd för ett stadgadt och hedrande uppförande, och antecknas i övrigt såsom allmänt kunnigt, att Sökanden från yngre åren idkat sjöfart samt under de sednare åren med egit fartyg."

Därefter biföll magistraten hans ansökan den 27 april 1840 och han

uppmånades att antingen kontant betala de sex första årens utskylder till staden eller ställa godtagbar borgen. När detta var gjort skulle han anmäla sig för magistraten och avlägga borgareden. Den 1 juni 1840 infann han sig på rådhuset och avlade den långa och förpliktande eden:

"Jag Niklas Nilsson lofvar och svär vid Gud och Hans Heliga Evangelium att jag städse will och skall vara min rätta Konung, Den Stormäktigaste Förste och Herre Carl XIV Johan, Sveriges, Norriges, Göthes och Wändes Konung etc.

etc. etc. samt det Kongl Huset huld och trogen, likmätigt den stadgade successions-Ordningen, såsom den år 1810, den 26 september uti Örebro gjord och widtagen är; så att jag Hans Kongl. Maj:ts gagna och bästa. Uti alla måtto söka och befrämja skall. Jag skall ock med lif och blod försvara det Kungliga wäldet, samt rikets ständers Fri- och rättigheter allt efter hwad i den, af Kongl Maj:t och Rikets Ständer den 6 juni 1809 faststälde regeringsform, med de sedermera af Konung och Rikets Ständer antagne förändingar, stadgade

Forts på sid. 26

Gatubild från Kungälv

1941 - Gunnar Palmegård - Tolmanson

Niklas Nilssons hus närmast till vänster

Forts från sid 8

blifvit. Jemväl skall jag upptäcka, samt i tid tillkännagifva, om jag förnimmer något å färde wara till ändring eller upphäfwande af dessa och öfriga Rikets Fundamental-lagar, den Rikets Ständer, för sig och sina Efterkommande, till ewärdeliga tider, antagit, och dem jag, till alla deras Punkter, will och skall lyda, efterkomma och fullborda. Och som jag blifwit till Borgare i Kongelf Stad antagen; så will och skall jag ställa mig till noggrann efterrättelse allt hwad, så wäl enligt allmän Lag och gällande författningen som särskilta påbud och föreskifter, mig i min hantering i egenskap av Borgare åligger, samt för öfritt mina Borgerliga pligter i alla afseenden willigt och redligen fullgöra. Detta lofwar jag på heder och samwete hålla: Så sannt mig Gud hjelpe till Lif och själ."

Med denna ed kom han i åtnjutande av de fri- och rättigheter som enligt lag tillkom en medlem av Borgarståndet.

Familjens första barn, sonen Gustaf Theodor, föddes den 25 mars 1841 i makarnas första hem, men snart nog blev det flyttning till fastigheten nr 98, nuvarande västra gatan 43. Niklas hade redan den 8 mars ropat in denna och även en ödetomt nr

139 som låg mitt över gatan av "arbetarborgaren" Christian Olsson den yngres sterbhus för 2006 Riksdaler Riksgälds-sedlar. Huset på tomt nr 98 var då ganska nybyggt. Christian Olsson d.y. hade köpt båda fastigheterna 1837 och nr 98 benämndes då "med afbrända Hu nr 98 före detta bebyggda, ödetomt". Priset blev också därefter, de två tomterna köptes för 333 Riksdaler Riksgälds och bebyggdes med, som det står antecknat, "två åbyggnader". Den 21 februari 1842 fick Niklas fastebrev. d.v.s. lagfart på fastigheten nr 98 med alla dess åbyggnader samt ödetomten nr 139 mitt över gatan efter sedvanliga tre uppbud. Ödetomten nr 139 var inte stor och redan november 1841 köpte Niklas den intilliggande tomten nr 140. Som de flesta andra borgare i Kungälv ägnade sig Niklas åt jordbruk som bisyssla. På fastigheten nr 98 fanns ladugård och förrådsbyggnader, men han behövde och skaffade sig också åkermark. Utanför stadskärnan fanns s.k. Komarken, där borgarna hade allmänt bete för sina kreatur, men där fanns också ett uppodlat område med smala, långa åkrar. Där köpte Niklas på offentlig auktion en jordbruksfastighet benämnd Intagan av båt-skepparen Olof Hansson och fick fastebrev 1840. Den innehöll

"57 qvadratrewfar 95 qvadratstänger" d.v.s. 10 tunnland 11 och 2/10 kappland.

Åkrarna på Komarken köptes och såldes ofta och gick under årens lopp genom många händer, man kunde ha ett par åkrar i ena ändan på det odlade området, några andra mitt i, en enstaka kanske i andra änden, Men Niklas lyckades så småningom samla sin åkermark, köpte 7 1/2 åkrar av Kofferdi Kaptenen Nordstöms sterbhus för 450 Riksdaler år 1841, året efter köpte han en enda åker av S. P. Tyberg för 75 riksdaler och 1852 fick han fastebrev på 7 åkrar köpta av fanjunkaren P. Wallander för 700 riksdaler. Dessa åkrar hade beteckningen 226-240 och då innehöll nr 233 en och en halv åker. De låg samlade intill varann och var följdaktligen lättare att odla än om de legat spridda.

Niklas och Britta Charlottas äktenskap föddes inte mindre än nio barn med bara ett par års mellanrum, 3 pojkar och 6 flickor. Säkert sorgen stor när den andre sonen dog 1846, endast drygt 3 år gammal. En liten dotter som föddes 1850, levde endast 30 minuter och fick vid nöddop namnet Charlotta. De övriga barnen uppnådde alla vuxen ålder. Den äldste sonen flyttade redan vid 12 års ålder till

Sunne i Värmland, där han så småningom blev handlande. Även den yngre sonen, Johan Erhard, född 1854, flyttade till Sunne, där han blev bokhållare. Dottern Ida, född 1847 gifte sig med handlandes Johan Berg i Kungälv. Döttrarna Margret född 1845; Svea, född 1851 och Selma, född 1858, blev hemmet trogna och gifte sig aldrig.

Förutom familjen bestod hushållet av en piga och en dräng och innan familjen blev fulltalig hyrde man ut något rum. I husförhörslängden för 1850 står upptagen "en hyrande" och det var då sjökaptenen Lars Hedström (en släkting?). Niklas yngre syster Christina, som var född 1803, bodde också då hos brodern, senare gifte hon sig med bokbindaren C. T. Widgren i Kungälv.

Hur var då Niklas till sättet? Inte heller det känner vi till, men en händelse kan visa att han inte var en stridens man. Han blev av sin granne, ägare till ödetomten nr 99, stämd inför magistraten 1849. Ärendet gällde diket mellan de två fastigheterna. Niklas ville bygga till sin ladugård efter gränsdiket, som behövde utvidgas, och grannen misstänkte, att det skulle inkräkta på hans mark och att han även måste bidra ekonomiskt, vilket han

vägrade. Grannen menar att hans tomt, som skulle vara 24 alnar bred nu endast var 22 alnar 12 tum och säger sig fått en "icke obetydlig anledning till den förmodan att min rätt ännu mera komme att trädas för nära". varför han i all ödmjukhet anhåller om kallelse och stämning å bemålde Nilsson". Magistraten samlade sina ledamöter och berörda parter på platsen och besiktigade diket. Niklas förklarade, att han avsåg att själv på sin egen mark utvidga diket på egen bekostnad, så att grannens tomt blev helt oförändrad. Därefter bestämde magistraten att diket mitt skulle utgöra gränsen och att senare underhåll skulle bekostas av bägge parterna. Jorden som togs upp skulle tillfalla Niklas. Överenskommelsen godkändes och grannsämjan var återställd.

År 1869 tog Niklas en inteckning på fastigheten nr 98 för ett lån på 2000 riksdaler Riksmünt. I övrigt belastades fastigheten inte av några lån enligt ett gravationsbevis, och någon svårighet att få denna inteckning fanns inte, borgmästare Rhodin vitsordar att fastigheten nr 98 är taxerad till 7070 Riksdaler och att Nilsson äger ograverad åkerjord till ett värde av över 5000 riksdaler och att "han för öfrigt är allmänt känd för redbar och ytterst ordentlig man" .. De två öde-

tomterna mitt över gatan, nr 139 och 140 behöll Niklas fram till 1879, då de såldes för 265 kronor, de var då fortfarande obebyggda. Man kan väl tänka sig att åren började ta ut sin rätt, Niklas började bli gammal och hade inte samma ork som i yngre dagar. Sönerna vadesutom utflyttade och hade rotat sig på sina nya orter. Niklas kunde börja trappa ned.

Niklas uppnådde en aktningvärd ålder. Han var nära 82 år när han dog av hjärtförlaming den 28 januari 1883. Av bouppteckningen finner man att han tänkt på sin hustrus försörjning. Makarna hade skrivit ett inbördes testamente, som stadgade att den efterlämnade maken skulle få sitta i orubbat bo. Bouppteckningen är omfattande och mycket detaljerad. Man finner här huset med tomt nr 98 och även en intaga och 15 1/2 åkrar på stadens gamla gårde. Där fanns fyra kor och inte mindre än tre hästar, en åkkärra och sex arbetskärror samt för vinterbruk en åksläde och tre arbetslädar. Där fanns en rejäl uppsättning arbetsredskap för åker och äng men också för hushållets sysslor, såsom vävning, smör- och ostberedning, matlagning, bakning och tvätt. Huset är väl utrustat med möbler och sängkläder och linneförrådet är

rikhaltigt. Förrådet av glas och porslin är väl tilltaget för ett stort hushåll liksom även förvaringskärl av lergods samt kokkärl och pannor av koppar. Också silver finns en del. Niklas skapade med åren ett bra hem för sin familj.

Strun Charlotta överlevde sin man med 7 år och dog 74 år gammal 1890 av "ålderdomsavtyning". Efter hennes död såldes såväl inman som de 15 1/2 åkrarna, medan de två hemmavarande dottrarna, Margret och Selma behöll huset nr 98 och löste ut syskonen. System Svea, som också bodde i hemmet, dog redan året efter sin mor, år 1891, enligt uppgift av njurlidande. Huset nr 98 var i släktens ägo fram till 1938. Margrete höll där privatskola för unga flickor ett antal år, hon levde fram till 1920. Selma avled 1938, samma år som huset såldes.

Det gamla hemmet skingrades efter Selmas död, men i dag kan vi, Niklas barnbarnsbarn Harry Berg, som tagit bilderna och hans hustru Kerstin som hållit i pennan för denna artikel, glädja oss åt den "soffa med 12 stolar av Mahogny", som i bouppteckningen togs upp till 36 kronor och många andra ting, som vi kan spåra med hjälp av bouppteckningen, Harrys bror Gunnar och hans fru Ulla, som också bor på Östra gatan 10, är bland mycket annat från det gamla hemmet ägare till en vacker gräddsnpa i silver. Visst är vi glada åt dessa påtagliga ting men framför allt gläder vi oss åt att ha fått förmånen att förvalta och förmedla kunskapen om denne vår förfader Niklas Nilsson.

*Harry och Kerstin Berg
Kungälv, oktober 1988*

God Jul och Gott Nytt År
önskar
Redaktionen

Bengt, Olov, Torbjörn

Magnus Torens beskrivning över Forshälla.

Ur GWWSH:s Handlingar År 1780.

Försök til en Beskrifning öfver Fräkne Härad eller Forshälla Pastorat i Bobus Län och Inland;

AF

MAGNUS TOREN,

Contr. Probst i Elfsyssel, och Kyrkoherde i Forshälla;

I. Häradets Belägenhet och antalet af Invånare.

Fräkne Härad är det samma, som Forshälla Pastorat, och utgör en del af Inland.

Uprinnelsen til Pastoratets namn blifver en hemlighet, och kan af alla fysiska omständigheter ej minsta anledning hämtas. Skadan är ej stor: studium etymologicum lönar sig fällan.

Belägenheten är denna. Häradet har i Norr, Uddevalla Territorium, i söder Götha-elf på en mil när; hvilket mellan-rum intages af Torpe Härad eller Hjertums Soken. I öster sträcker det sig nära til Kollered-Bruk och en fjäll-bygd, som til det mästa är obebodd, til natur en allmenning, kallad Bre-fjället, och härifrån räknas bredden i $\frac{1}{2}$, i a $\frac{3}{4}$ mil på olika ställen: väster ut följer det skepsleden til Uddevalla $2\frac{1}{4}$ mil, som, öfver en smal fjärd, har på andra sidan den stora Öen Orust, och denna sträckning utgör Längden.

Berömmeliga gerningar äro yppersta titulen vid orters beskrifningar, som tillika röra folket; och må väl lägga kronan på alla de öfriga puncterne.

Efter den smak, som härskat i förra tider hos alle, och i senare tider hos många, bör då först

Forts. på sid 30

Forts. på "Torens beskrivning" från sid 25.

frågas efter, om ej folket i Fråkne Hårad, til sit odödeliga beröm, kan upräkna, huru många af sit slägte de hunnit slakta, eller jaga från hus och hem, eller plundra til gods och egendom m. m. här blifver historien mager; om de i äldre tider haft del i folkets vikinga-färder, kan ej fågas. Dels torde belågenheten hindrat, emedan man på 4 mils väg är skild från Öpna hafvet, hvilket man ej räcker förr, än vid Marstrand; dels har man inga minnesmärken vid Stränderne. De förr omnämda Borgar torde tjent til Landtkrig; men inga teken har man af de, i gamla Nordiska språket, få kallade Nöster, eller uphalings platfar, i det man nytjat en god naturlig belågenhet at updraga och öfver vintren, under en förskatsning, förvara sina rövare-fartyg emot fiendens förfök. Skulle af alt detta säkert kunna slutas, at folket i Fråkne, i gamla tider, ej inlagt beröm med at plundra, rövva och mörda til fjös, få torde detta, efter förnufts och Christendomens föreskrift, få räknas I:o som en berömmelig gerning.

2:o. Med hela Bohus Lån har man här gemensamt det beröm, at man aldrig befläckat sig med otrohet emot Öfverheten.

3:o. Särskilt har folket förvärivat sig loforder för, at då många andra orter kunnat upvifa förbrytare nog emot förbudet af privat Brånvins tillverkning, under alla dessa åren, ej mer än en enda funnits brotflig i detta Hårad: utan alla både allmoge, och ståndspersoner få upprigtigt aflemnadt sina Brånvins pannor, at ej minsta anledning är, at nu misstänka någon enda för undandölgning.

4:o. Äfven som, i alla tider, vid angifningar til Kronans skatter och contributioner, man här varit mer upprigtig än på en del andra orter i Riket, få har ock folket, när Kongl. Förordningarne om råntornas utgörande i specie mynt, år 1776 utgingo, ej beredt sig med otålighet, då man från andra orter, velat göra förfök at vinna lindring eller ändring, utan med tilbörilig lydna och villighet utgjordt sina skyldigheter. Blifve ock det i alla tider detta folkets största beröm, at frukta Gud och ära Konungen.